

6. А Той имъ рече: хвърлете мръжата от-
десно на кораба и ще намѣрите. Хвърлиха
и не можаха вече да я измъкнатъ поради
многого риба.

7. Тогава ученикътъ, когото Иисусъ оби-
чаше, казва Петру: Господь е. А Симонъ Пе-
търъ, като чу, че е Господь, прѣпаса дрехата
си (защото бѣше голъ) и се хвърли въ мо-
рето.

8. А другитѣ ученици приплуваха съ ко-
рабъ (защото не бѣше далечъ отъ земята —
около двѣстѣ лакти), като влѣчаха мръжата
съ рибата.

9. А когато излѣзоха на земята, виждатъ
накладенъ огнь, и на него турена риба и
хлѣбъ.

10. Иисусъ имъ казва: донесете отъ ри-
бата, що сега уловихте.

11. Симонъ Петъръ отиде та извлече на
земята мръжата, пълна съ едри риби, на брой
сто и петдесетъ и три; и макаръ да бѣха
толкова, мръжата се не съдра.

12. Иисусъ имъ казва: дойдете, обѣдвайте.
И никой отъ ученицитѣ не смѣеше да Го по-
пита: кой си Ти? понеже знаеха, че е Гос-
подь.

13. Дохожда Иисусъ, взима хлѣба и имъ
дава, сжшо и рибата.

14. Това бѣше вече трети пжтъ, какъ Ии-
сусъ се яви на Сзонтѣ ученици слѣдъ въс-
кресението Си отъ мъртвитѣ.

15. А когато се наобѣдваха, Иисусъ казва
Симону Петру: Симоне Ионинъ, обичашъ ли

(13) Дѣян. 10, 41.